

Määräysosa

Sellaisella kansallisella säännöksellä on huomattavia vaikutuksia EY 43 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa tarkoitettuun sijoittautumisvapauteen, jossa ei sallita, että verotettaessa osinkoja pääomatuloina sellaiseen rajaan asti, joka muodostuu kiinteämääräisestä tuotosta, joka lasketaan soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta määräytymisperusteeseen, johon kuuluu osakkaan sijoittaman pääoman lisäksi osa osinkoa jakavan yhtiön työntekijöille maksetuista palkoista, huomioon otetaan tämän yhtiön sivuliikkeen tai tytäryhtiön palveluksessa kolmannessa maassa olevien työntekijöiden palkkoja. Näihin määräyksiin ei voida vedota tilanteessa, joka koskee jäsenvaltion yhtiön sijoittautumista kolmanteen maahan.

(¹) EUVL C 106, 30.4.2005.

Valitus, jonka Smanor SA, Hubert Ségaud ja Monique Ségaud ovat tehneet 13.2.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-150/06, Smanor ym. v. komissio, 14.12.2006 antamasta määräyksestä

(Asia C-99/07 P)

(2007/C 170/15)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantajat: Smanor SA, Hubert Ségaud ja Monique Ségaud (edustajat: asianajajat J.-P. Ekeu ja L. Roques)

Valittajan vastapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto) on 23.5.2007 antamallaan määräyksellä hylännyt valituksen ja velvoittanut Smanor SA:n sekä H. ja M. Ségaudin vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisistaan.

Valitus, jonka France Télécom SA on tehnyt 16.4.2007 yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-340/03, France Télécom SA v. Euroopan yhteisöjen komissio, 30.1.2007 antamasta tuomiosta

(Asia C-202/07 P)

(2007/C 170/16)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: France Télécom SA, aiemmin Wanadoo Interactive SA (edustajat: avocat O.W. Brouwer, avocat H. Calvet, avocat J. Philippe ja avocat T. Janssens)

Muu osapuoli: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-340/03, France Télécom SA v. Euroopan yhteisöjen komissio, annettu tuomio, jolla hylättiin kanne [EY 82 artiklan] mukaisesta menettelystä (asia COMP/38.233 — Wanadoo Interactive) 16.7.2003 tehtyä Euroopan yhteisöjen komission päätöstä vastaan, on kumottava
- tämän seurauksena on
 - joko palautettava asia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen uudelleen ratkaistavaksi
 - tai ratkaistava asia lopullisesti valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämien vaatimusten mukaisesti kumoamalla [EY 82 artiklan] mukaisesta menettelystä (asia COMP/38.233 — Wanadoo Interactive) 16.7.2003 tehty Euroopan yhteisöjen komission päätös
- Euroopan yhteisöjen komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja esittää valituksensa tueksi seitsemän valitusperustetta.

Valittaja väittää ensimmäisessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin laiminlöi perusteluvelvollisuutensa sekä tappioiden takaisinsaamismahdollisuutta, joista on esitettävä näyttöä, koskevilta osin, että valittajan oikeutta mukauttaa hintansa kilpailijoiden hintoihin koskevilta osin, miltä osin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustelematta kiisti sanotun oikeuden.

Valittaja esittää toisessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti EY 82 artiklaa, kun se eväsi Wanadoolta oikeuden mukauttaa vilpittömin mielin hintansa kilpailijoiden hintoihin. Valittajan mukaan sanottu oikeus on kuitenkin vahvistettu sekä komission päätöskäytännössä ja yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä että ranskalaisessa kilpailuoikeutta koskevassa oikeuskirjallisuudessa; sitä paitsi kyseinen oikeus on valittajan ainoa keino säilyttää kilpailukykyänsä markkinoilla.

Kolmannessa valitusperusteessaan valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi virheellisesti EY 82 artiklaa lisäksi sikäli, kun se ei tutkinut uudelleen komission kustannusten kattamisen laskemisessa käyttämää menetelmää, mikä johti yhteisöjen tuomioistuimen edellyttämän saalistustestin käyttämiseen vääristyneellä tavalla. Valittajan mukaan komission käyttämää menetelmää soveltamalla ei voida päätellä, ovatko Wanadoon hankkimat tilaajat tuottaneet kyseiselle yritykselle voittoa vai tappiota liittymän voimassaoloaikana.

Valittaja esittää neljännessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sekä sovelsi virheellisesti EY 82 artiklaa että laiminlöi perusteluvollisuutensa, kun se arvioi, että niitä menoja ja tuloja, jotka kohdistuvat väitetyn rikkomisen tapahtumisen jälkeiseen ajankohtaan, ei ole otettava huomioon. Juuri tästä tulojen ja menojen huomioon ottamista koskevasta ajallisesta rajoituksesta nimittäin seurasi se, että komissio virheellisesti totesi, että kilpailusääntöjä oli rikottu.

Valittaja väittää viidennessä valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sekä sovelsi virheellisesti EY 82 artiklaa että laiminlöi sille kuuluvan perusteluvollisuuden myös siltä osin, kuin se katsoi, että hintoja voidaan pitää saalistushintoina, vaikka niiden soveltaminen johtaisi huomattavan markkinaosuuden menettämiseen. Tällaisia hintoja ei siis voida pitää sellaisina, että ne saattaisivat johtaa kilpailevien yritysten syrjäyttämiseen.

Väitetyn saalistussuunnitelman osalta valittaja väittää kuudennessa valitusperusteessaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sekä otti vääristyneellä tavalla huomioon sen harkittavana olevat tosiseikat ja todisteet että sovelsi virheellisesti EY 82 artiklaa. Kyseisessä artiklassa nimittäin edellytetään objektiivisesti todettavissa olevaa syrjäyttämissuunnitelmaa eikä puhtaasti subjektiivinen määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä koskeva lähestymistapa missään tapauksessa täytä tätä edellytystä.

Seitsemännessä valitusperusteessaan valittaja väittää viimeiseksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei soveltanut EY 82 artiklaa virheellisesti ainoastaan siltä osin, kuin se katsoi, ettei saalistushinnoittelun toteamisen edellytyksenä ollut tappioiden takaisin saamismahdollisuuden osoittaminen, vaan myös siltä osin, kuin kyseinen tuomioistuin samaisti komission esittämät todisteet, jotka koskivat asianomaisten tappioiden takaisin saamista, asianomaisten yritysten esittämiin tappioiden takaisin saamisen mahdottomuutta koskeviin todisteisiin.

Kanne 23.4.2007 — Euroopan yhteisöjen komissio v. Ranskan tasavalta

(Asia C-214/07)

(2007/C 170/17)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan yhteisöjen komissio (asiamies: C. Giolito)

Vastaaja: Ranskan tasavalta

Vaatimukset

— on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut vaikeuksissa olevien yritysten oston liittyvästä Ranskan tukiohjelmasta 16.12.2003 tehdyn päätöksen (valtioneuvoston päätös 2003) 4636) (1) 5 ja 6 artiklan, EY:n perustamissopimuksen 249 artiklan neljännen kohdan ja saman perustamissopi-

muksen 10 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole pannut mainittua päätöstä täytäntöön säädetyssä määräajassa

— Ranskan tasavalta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio toteaa kanteensa tueksi, että vastaaja ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että komission päätös pannaan täytäntöön nopeasti ja tehokkaasti, koska yli kolme vuotta päätöksen tekemisen jälkeen Ranskan valtion lainvastaisesti myöntämiä tukia ei ollut palautettu. Tällainen tilanne on selvästi ristiriidassa EY 249 artiklan neljännen kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (2) 14 artiklan 1 ja 3 kohdan kanssa.

Vastaaja ei komission mukaan myöskään voi vedota 16.12.2003 tehdyn päätöksen täytäntöönpanon täydelliseen mahdottomuuteen vuoden 1993 jälkeisen ajanjakson osalta. Yhtäältä Ranskan viranomaiset eivät nimittäin tosiasiaa ryhtyneet toimenpiteisiin riidanalaisten tukien takaisinperimiseksi, koska takaisinperimistä koskevia päätöksiä ei edes lähetetty tuensaajille. Toisaalta nämä viranomaiset eivät voi vedota siihen, että niillä oli vaikeuksia kyseessä olevien tukien saajien yksilöimisessä, koska veroviranomaisina niiden oli helppo laskea, minkä suuruiset verovapautukset mainitut tuensaajat saivat.

Joka tapauksessa yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että täytäntöönpanon täydellistä mahdottomuutta koskeva edellytys ei täyty silloin, jos vastaajana oleva valtio vain ilmoittaa komissiolle, että päätöksen, jossa määrätään tuen takaisinperimisestä, toimeenpanossa on oikeudellisia, poliittisia tai käytännön vaikeuksia, ja jos se ei ole ryhtynyt todellisiin toimenpiteisiin kyseisiä yrityksiä vastaan periäkseen tuen takaisin ja jos se ei ole ehdottanut komissiolle sellaisia vaihtoehtoisia päätöksen täytäntöönpanotapoja, joiden avulla nämä vaikeudet olisi voitu voittaa.

(1) EUVL 2004, L 108, s. 38.

(2) EYVL L 83, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Verwaltungsgerichtshof (Itävalta) on esittänyt 9.10.2007 — Jörn Petersen v. Arbeitsmarktservice Niederösterreich

(Asia C-228/07)

(2007/C 170/18)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuin

Verwaltungsgerichtshof